

[Formanden.]

2) *Forespørgsel til ministeren for udenrigs- økonomi og økonomiministeren af Per Hækkerup m. fl.*

Mødet hævet kl. 15¹⁰.

50. møde.

Torsdag den 6. februar kl. 19.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af et statspræmieobligationslån.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der af folketinget må blive foretaget valg af 6 medlemmer og 6 stedfortrædere til for tiden fra 1. april 1958 til 1. april 1962 at indtræde i det i § 2, stk. 6, i lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer omhandlede landsnævn.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om optagelse af et statspræmieobligationslån* på 100 mill. kr.

Den 20. juni i år forfalder det i 1948 optagne præmieobligationslån til tilbagebetaling. Lånet, der er på 100 mill. kr., blev optaget som et led i bestræbelserne for at begrænse pengeregigheden og stimulere opsparingslysten. Så vidt man kan se, nåedes disse mål. Lånets 2 millioner obligationer à 50 kr. blev hurtigt solgt og fik en meget stor spredning ved rationering af salget.

Det er mit indtryk, at folk har været til-

freds med dette lån. Herpå tyder også, at omsætningen på børsen har været relativt lav, og at den børsnoterede kurs på obligationerne har ligget på et højt niveau næsten hele lånets løbetid.

De halvårige præmietrækninger på hver 1,75 mill. kr. har været genstand for megen opmærksomhed og betydelig omtale i dagspressen.

Alt i alt synes man at kunne konstatere, at lånet nyder stor popularitet og af de enkelte obligationsejere opfattes som noget i retning af en fast institution i lighed med Klasselotteriets sedler.

Bl. a. på denne baggrund, men også for at fastholde den opsparing, lånet repræsenterer, samt for at modvirke, at lånets frigivelse giver sig udslag i en forbrugsudvidelse, har regeringen fundet det ønskeligt at søge lånet forlænget for en ny 10-årig periode.

Til forslaget enkelte bestemmelser skal jeg i øvrigt kun fremkomme med følgende bemærkninger.

Når det i lovforslagets § 2 foreslås at optage lånet gennem forlængelse af gyldigheden af de allerede i omløb værende obligationer, er baggrunden dels den, at man derved sparer trykningsomkostningerne til nye obligationer, dels og navnlig den, at det herved formentlig vil opnås, at et større antal obligationsejere fortsat deltager i lånet. Lovforslagets § 2 fastslår i øvrigt, at lånet fortsættes på fuldstændig samme vilkår som hidtil.

Som en følge af, at man tænker sig lånet optaget ved at forlænge gyldigheden af de gamle obligationer, har man i forslaget § 3 ment at måtte understrege, at den obligationsejer, der ikke ønsker at deltage i fremtidige præmieudlodninger i overensstemmelse med obligationernes tekst, skal kunne få obligationernes pålydende udbetalt. Denne ret gælder i hele lånets løbetid.

For at lånet ikke gradvis skal formindskes gennem sådanne indløsninger, har man ved forslaget § 4 ment at burde give finansministeriet bemyndigelse til at overtage disse obligationer og søge dem afsat, hvis markedforholdene måtte muliggøre det, og hvis det i øvrigt findes formålstjenligt.

Da forslaget i sin helhed tilsigter en uændret forlængelse af vilkårene for 1948-lånet, er ved lovforslagets § 5 de for dette

[Finansministeren.]

lån gældende regler overført til også at have gyldighed for den nye låneperiode.

Særlig om udelukkelsen af adgangen til at få obligationerne mortificeret ved dom eller erstattet i overensstemmelse med gældsbrevslovens regler skal jeg oplyse, at finansministeriet i tiden siden 1948 har modtaget et betydeligt antal anmeldelser om bortkomst af obligationer. For at afbøde obligationsejernes tab har man gennemført den ordning, at faldne præmier på bortkomne obligationer udbetales anmelderen efter forældelsesfristens udløb, dersom de ikke forinden er hævet. På tilsvarende vis vil anmelderne kunne få udbetalt obligationernes pålydende efter forældelsesfristens udløb. En sådan ordning vil også blive gennemført med hensyn til obligationer, der i den forlængede periode måtte bortkomme.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed

og

forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, Holger Eriksen, Andreas Hansen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Hans Rasmussen, Schrøder, Baunsgaard, Niels Andersen, Paabøl, Damsgaard, Heilesen, Justesen, Lorentzen, Aksel Møller, Ninn-Hansen og Carsten Raft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for udenrigsøkonomi og økonomiministeren af Per Hækkerup, Per Federspiel, Aksel Møller, Aage Fogh og Helge Madsen: („Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om forhandlingerne vedrørende de nordiske og europæiske markedsplaner?“).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Siden folketinget sidste gang — det

er netop i dag et år siden — drøftede de forskellige europæiske og nordiske markedsplaner, er der foregået en meget voldsom udvikling med hensyn til disse spørgsmål. De seks landes økonomiske union er blevet en kendsgerning, der trådte i kraft den 1. januar. Forhandlingerne omkring frihandelsområdet er blevet ført med meget stor intensitet, og også på det nordiske område er arbejdet blevet ført videre. Der har i offentligheden været stor interesse for disse spørgsmål, som har været genstand for megen omtale i pressen. Adskillige af de store erhvervsorganisationer har tilkendegivet deres synspunkt over for de foreliggende planer, og på denne baggrund har de fem demokratiske partier her i tinget syntes, det var rimeligt at stille en forespørgsel til den højtærede minister for udenrigsøkonomi og den højtærede økonomiminister, en forespørgsel, som vi har formuleret således:

Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om forhandlingerne vedrørende de nordiske og europæiske markedsplaner?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Krag):

De europæiske markedsplaner rejser spørgsmålet om Danmarks fremtidige placering i Norden og i Europa. Disse spørgsmål er i deres oplæg rent økonomiske, drejer sig om produktion og afsætning, handel og valuta. I følge med de økonomiske problemer rejser sig imidlertid en lang række udenrigspolitiske og kulturelle spørgsmål. Den afgørelse, vi til sin tid skal træffe, vil påvirke nationens liv i lang tid fremover og på mange måder. Dette understreger markedsplanernes fundamentale vigtighed for os. I den redegørelse, jeg skal aflægge, ser jeg det imidlertid ikke som min opgave at beskæftige mig med de politiske eller de kulturelle virkninger; jeg vil begrænse mig til problemets økonomiske sider.

I kraft af vort lands økonomiske struktur må vi principielt være tilhængere af så fri en handel som muligt. Dette gælder ikke blot i Europa, men hele kloden over. Det hører til lyspunkterne i handelsudviklingen efter krigen, at vor afsætning til områderne uden for Europa er vokset meget kraftigt. Mens vor samlede eksport til de oversøiske lande i 1939 udgjorde 10 pct. af hele vor udførsel, er den i 1957 steget fra 10 til